

pokračovanie zo strany dva

Najvyššieho“ pramení chvála. Ježiš sa cíti byť synom Najvyššieho.

A potom Ježiš chváli Otca za to, že dáva prednosť maličkým. On sám to zakúša, keď káže v dedinách: „múdry“ a „rozumní“ reagujú nedôverčivo a uzavreto, kalkulujú, zatiaľ čo „maličkí“ sa otvárajú a posolstvo prijímajú. Nemôže to byť inak, než vôľa Otca a Ježiš sa z toho raduje. Aj my sa máme radovať a chváliť Boha za to, že pokorní a jednoduchí ľudia prijímajú Evanjelium. Ja sa teším, keď vidím týchto jednoduchých ľudí, týchto pokorných ľudí, ktorí idú na púť, ktorí sa idú modliť, ktorí spievajú, ktorí chvália, ľudí, ktorým možno chýba mnoho vecí, no pokora ich vedie k chválení Boha. Súčasťou budúcnosti sveta a nádeje Cirkvi sú vždy „maličkí“: tí, ktorí sa nepovažujú za lepších od ostatných, ktorí si uvedomujú vlastné limity a vlastné hriechy, ktorí nechcú panovať nad druhými, ktorí sa v Bohu Otcovi uznávajú všetci za bratov. Takže, v tej chvíli zdanlivého nezdaru, kde je všetko temné, sa Ježiš modlí chváliac Otca. A jeho modlitba vedie aj nás, čitateľov evanjelia, k odlišnému hodnoteniu našich osobných porážok, situácií, v ktorých nevidíme jasne prítomnosť Boha a jeho konanie, keď sa zdá, že zlo prevláda a nemáme ho ako ho zastaviť. Ježiš, ktorý rovnako veľmi odporúčal prosebnú modlitbu, práve vo chvíli, v ktorej mal dôvod prosieť Otca o vysvetlenie, ho naopak chváli. Vyzerá to rozporuplne, no práve tam spočíva pravda. Kto potrebuje chválu? My alebo Boh? Jeden text eucharistickej liturgie nás pozuje modliť sa k Bohu týmto spôsobom, hovorí takto: «Hoci ty nepotrebuješ našu oslavu, predsa prijímaš naše vdaky, pretože nás nemiernie miluješ. Naše chvály nepridávajú nič k tvojej veľkosti, ale nám prispievajú k spásu». (Rímsky misál, Spoločná prefácia IV). Chváliac [Boha] sme zachránení.

To my potrebujeme modlitbu chvál. Katechizmus ju definuje takto: «Chvála je účasťou na blaženosti čistých sŕdc, ktoré milujú Boha vo viere skôr, ako by ho videli v sláve» (KKC, 2639). Paradoxne, musíme ju praktizovať nie

len vtedy, keď nás život zahŕňa šťastím, ale predovšetkým v ťažkých chvíľach, vo chvíľach temnoty, keď cesta stúpa do kopca. Aj to je čas na chválu, ako keď Ježiš v temnej chvíli chváli Otca. Pretože sa učíme, že cez tú stúpanie, cez tú ťažkú, vyčerpávajúcu cestu, cez tie náročné úseky, dospejeme k videniu novej panorámy, otvorenejšieho horizontu. Chváliť [Boha] je ako dýchať čistý kyslík: očisťuje ti dušu, dáva ti hladieť do diaľky, nenecháva ťa uväzneného v náročnej a temnej chvíli ťažkostí.

Veľké je ponaučenie v tej modlitbe, ktorá už osem storočí neprestáva pulzovať, a ktorú zložil sv. František na konci svojho života: „Pieseň brata slnka“ alebo „Chválospev stvorenia“. František ju nezložil vo chvíli radosti, vo chvíli blaha, ale naopak, uprostred ťažkostí. Je už takmer slepý, a vníma na duši ťažobu samoty, akú predtým nikdy nezakúsil: svet sa od začiatku jeho kázania nezmenil, mnohí sa stále nechávajú sužovať hádkami, a naviac, cíti kroky smrti, ktoré sa čoraz viac približujú. Mohla by to byť chvíľa sklamania, toho extrémneho sklamania a prežívania vlastného zlyhania.

Avšak František sa v tomto okamihu smútku, okamihu temnoty modlí. Ako sa modlí? „Buď pochválený, môj Pane...“ Modlí sa chválou. František chváli Boha za všetko, za všetky dary stvorenia, a tiež za smrť, ktorú s odvahou nazýva „sestrou“, „sestra smrť“. Tieto príklady svätých, kresťanov, aj Ježiša, príklady chválenia Boha v ťažkých chvíľach, nám otvárajú dvere pre velikánsku cestu smerom k Pánovi a vždy nás očisťujú. Modlitba chvály vždy očisťuje.

Svätí a sväté nám ukazujú, že sa dá chváliť vždy, v dobrom i zlom, pretože Boh je verný priateľ. Toto je základ chvály: Boh je verný priateľ a jeho láska nikdy nezmizne. On je vždy po našom boku, vždy nás čaká. Niektori povedali: „On je strážcom, ktorý ti je nablízku a dáva ti napredovať s istotou“. **V náročných a temných chvíľach, majme odvahu povedať: „Zvelebený si, ó Pane“. Chváľme Pána. Toto nám veľmi prospeje. Ďakujem.**

(Preklad: Slovenská redakcia VR) -mh, zk-

Farská rodina vychádza z týždňovou pravidelnosťou, pre vnútornú potrebu farnosti Spišská Belá.

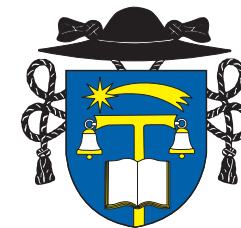
Redakčná rada: ICLic. Jakub Grich (OPraem), Mgr. Martin Schreiner, Mgr. Ing. Marek Puškaš,

Jaroslav Bachleda.

www.rkfarnost.spisskabela.sk mail: fspbela@gmail.com

Kancelária: 052/458 13 86 alebo 0902 591 534

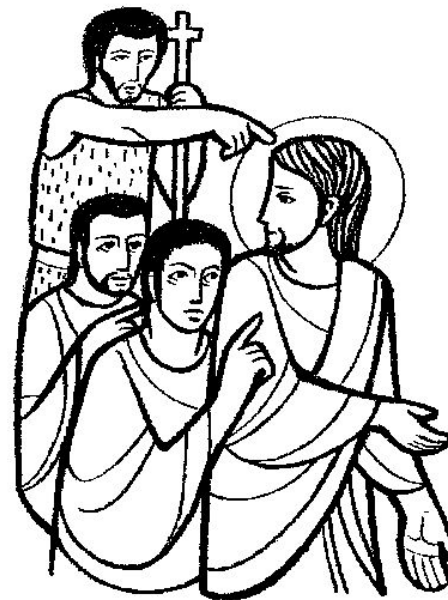
Farská Rodina

Pre vnútornú potrebu farnosti Spišská Belá
dobrovoľný príspevok 0,10 €

17. január 2021 - 3/2021

HĽA, BOŽÍ BARÁNOK

Ján stál s dvoma zo svojich učeníkov. Keď videl Ježiša ísť okolo, povedal: „Hľa, Boží Baránok.“

Tí dvaja učeníci počuli, čo hovorí, a išli za Ježišom. Ježiš sa obrátil a keď videl, že idú za ním, opýtal sa ich: „Čo hľadáte?“

Oni mu povedali: „Rabbi – čo v preklade znamená: Učiteľ –, kde bývaš?“ Odpovedal im: „Podte a uvidíte!“ Šli teda, videli, kde býva, a zostali v ten deň u neho. Boli asi štyri hodiny popoludní.

Jeden z tých dvoch, čo to počuli od Jána a nasledovali Ježiša, bol Ondrej, brat Šimona Petra. On hneď vyhľadal svojho brata Šimona a povedal mu: „Našli sme

Mesiáša,“ čo v preklade znamená Kristus. A priviedol ho k Ježišovi.

Ježiš sa naňho zahľadel a povedal: „Ty si Šimon, syn Jánov, ale budeš sa volať Kéfas,“ čo v preklade znamená Peter.

Jn 1, 35-42

Z tejto krásnej stati o povolání prvých apoštolov je jasne vidieť, že niektorí z nich boli pred týmto povolaním aj učeníkmi Jána Krstiteľa. Vo svätom Písme je jeden zaujímavý text z Jánovho evanjelia na začiatku štvrtej kapitoly: „Keď sa Ježiš dozvedel, že farizeji počuli, ako získava a krstí viac učeníkov než Ján - hoci Ježiš sám nekrstil, ale jeho učeníci, opustil Judeu a odišiel znovu do Galiley“. Táto stať nám ukazuje, akoby Ján Krstiteľ musel zničiť, že jeho učeníci prešli ku Ježišovi, či to, že nakoniec krstili viac ľudí ako on a dokonca, že jeho bývalí učeníci sa v očiach farizejov stali slávnejšími ako on sám. No z dnešného evanjelia naopak vyplýva, že to Ján Krstiteľ urobil zámerne! On sám ich upozornil na Ježiša. Vedel, že sa musí umenšovať a Kristus musí rásť. Týmto svojim postojom dal pevné základy pre svojich učeníkov: každý kto sa pokorí a vzdvihne namiesto seba druhého, je pripravený byť skutočným Ježišovým učeníkom. Pýcha, závisť a sebecko sa musia odstraňovať na začiatku každého nasledovania svojho Učiteľa.

Pravý Ježišov učeník sa musí umenšovať, aby bol schopný nasledovať svojho Učiteľa.

Zamyslenia+

Farské oznamy na nasledujúci týždeň

SPIŠSKÁ BELÁ

1. **Budúca nedeľa je NEDEĽOU BOŽIEHO SLOVA.** Ustanovená bola pápežom Františkom v roku 2019 apoštolským listom *Aperuit illis*, ako deň oslavy, štúdia a šírenia Božieho slova. **Svätá omša bude dopoludnia o 10:30.**

2. **Od 18. 1. do 25.1. je Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov. Jeho téma znie:** „Zostaňte v mojej láske a budete prinášať veľa ovocia“ (porov. Ján 15, 5 - 9).

3. **Darovali:** z pohrebu Juraja Košického 100€, z pohrebu Vojtecha Olekšáka 200€, **na rekonštrukciu kostola v Spišskej Belej** darovali Bohuznami darcovia 350€. **Všetkým darcom úprimné Pán Boh zaplat!**

KRÍŽOVÁ VES

1. **Darovali:** na kostol v Krížovej Vsi Bohuznami darca 20€. **Úprimné Pán Boh zaplat!**

SVIATOSŤ MANŽELSTVA CHCÚ UZAVRIEŤ:

Marek Pitoňák, syn rodičov † Milana a Júlie r. Dzilskej, bývajúci v Granč Petrovciach a Martina Porubovičová, dcéra rodičov Daniela a Viery r. Hajostekovej, bývajúca v Spišskej Belej **ohlasujú sa po tretíkrát.**

MIMORIADNY ROK SV. JOZEFA

Pápež František vyhlásil mimoriadny Rok sv. Jozefa pri príležitosti 150. výročia vyhlásenia ženícha Panny Márie za patróna celej Cirkvi. Urobil tak dňa 8. decembra apoštolským listom s názvom *Patris corde* (S otcovským srdcom). **Mimoriadny Rok sv. Jozefa potrvá do 8. decembra 2021.**

Apoštolská penitenciária udeľuje pri tejto príležitosti **úplne odpustky** (pri splnení zvyčajných podmienok: svätá spoveď, sväté prijímanie, modlitba na úmysel Svätého Otca) veriacim, ktorí sa pomodlia akúkoľvek legitímne schválenú modlitbu alebo úkon úcty ku sv. Jozefovi, napríklad „K tebe sa utiekame, sv. Jozef“ alebo Litánie k sv. Jozefovi, osobitne pri príležitosti 19. marca a 1. mája, na sviatok Svätej rodiny Ježiša, Márie a Jozefa, v 19. deň každého mesiaca, či v každú stredu – deň zasvätený pamiatke svätého Jozefa v latinskej tradícii.

V našej farnosti budeme sláviť votívne sv. omše o sv. Jozefovi v 19. deň mesiaca, v súlade s liturgickými predpismi.

Marek Puškaš, kaplán

MODLITBA CHVÁLY

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!
Pokračujeme v katechézach o modlitbe a dnes dáme priestor rozmeru chvály. Podnetom nám bude jeden kritický úsek Ježišovho života. Po prvých zázrakoch a po zapojení učeníkov do ohlasovania Božieho kráľovstva, prechádza poslanie Mesiáša krízou. Ján Krstiteľ pochybuje a zatiaľ čo je vo väzení, [Ježišovi] posíla túto správu: «Ty si ten, ktorý má prísť, alebo máme čakať iného?» (Mt, 11,3) – pretože pociťuje úzkosť z toho, či sa azda v ohlasovaní nepomyšlil. V živote sú vždy chvíle temnoty, chvíle duchovnej noci a Ján práve prechádza touto chvíľou. V mestečkách pri jazere, kde Ježiš vykonal najviac zázračných znamení (porov. Mt 11, 20-24), panuje nevra-

živost. Teraz, práve v tejto chvíli sklamaní, Matúš hovorí o jednej naozaj prekvapujúcej skutočnosti: Ježiš k Otcovi nepozdvihuje žalospiev, ale jasavý chválospev, hovoriac: «Zveľobujem ťa, Otče, Pán neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich maličkým» (Mt, 11,25). Čiže v plnej kríze, v plnej tme v dušiach mnohých ľudí, ako Jána Krstiteľa, Ježiš veľobí Otca, Ježiš chváli Otca. Prečo to však robí? Predovšetkým ho chváli za to, kým je: «Otcom, Pánom neba i zeme». Ježiš sa vo svojom duchu raduje, pretože vie a cíti, že jeho Otec je Boh vesmíru, a naopak: Pán všetkého, čo existuje, je Otcom, „mojím Otcom“. Z tejto skúsenosti, že sa cíti byť „synom

pokračovanie na zadnej strane

LITURGICKÝ PREHĽAD (18.1.– 24.1.)

Rímskokatolícka cirkev, farnosť sv. Antona, opáta a pustovníka, Spišská Belá

PO	18. 1.	Pondelok 2. týždňa v Cezročnom období Féria	Spišská Belá	18:30	ž. Štefan a Mária s rod. † František, Viktor, Mária, Arpád (úmysel z 6.1)
			Krížová Ves	17:30	† Michal a Mária
UT	19. 1.	Utorok 2. týždňa v Cezročnom období Votívna sv. omša o sv. Jozefovi	Spišská Belá	18:30	ž. Albína (70 r.) a Patrícia (35 r.) s rod. ž. Juraj (70 r.) (úmysel z 6.1)
			Strážky	17:00	za lekárov a zdravotníkov
ST	20. 1.	Streda 2. týždňa v Cezročnom období Féria	Spišská Belá	18:30	† Sebastián a rod. ž. Dušan a Maroš (úmysel z 10.1)
			Krížová Ves	17:30	† Zuzana, Jakub, Emil
ŠT	21. 1.	Sv. Agnesy, panny a mučenice Spomienka	Spišská Belá	18:30	† Ladislav † Emil, Marta, Andrej, Paulína (úmysel z 10.1)
			Strážky	17:00	ž. Štefan s rod.
PIA	22. 1.	Sv. Vincenta, diakona a mučeníka Ľubovoľná spomienka	Spišská Belá	18:30	ž. Tomáš (40 r.) † Štefan a Alžbeta
			Krížová Ves	17:30	† Emil, Michal, Emil
SO	23. 1.	Panny Márie v sobotu Ľubovoľná spomienka	Spišská Belá	18:30	† Ján † Ján
NE	24. 1.	TRETIA NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ NEDEĽA BOŽIEHO SLOVA	Spišská Belá	10:30	za veriacich
			Strážky	9:00	† Žofia, Peter, Silvia
			Krížová Ves	10:00	ž. Margita

Na základe Uznesenia vlády Slovenskej republiky budú vo všetkých slovenských diecézach a eparchiách od **1. januára až do 24. januára 2021** pozastavené verejné slávenia bohoslužieb.

Kňazi môžu sláviť v chrámoch súkromné bohoslužby bez účasti veriacich. Krsty, sobáše a pohreby je možné sláviť, sú však obmedzené maximálnym počtom 6 účastníkov vrátane kňaza. V nebezpečnosti smrti je, samozrejme, možné individuálne vyslúžiť potrebné sviatosti zomierajúcemu.

Úmysly sv. omší budeme slúžiť tak, ako je to uvedené v oznamoch. Ak na niektorý deň (najmä nedele a sviatky) bolo nahlásených viac úmyslov, tie odslúžime v náhradných termínoch, ktoré budú uvedené v oznamoch.